

Limburg 7-9 juni 2012

Verslag VFGN weekend, 7-9 juni 2012

Terwijl we met verzuurde poten, strakke hamstrings, getrainde geest en vieze zweetkleding in de auto naar Amsterdam zitten, zetten we onze belevenissen van het weekend op papier.

Donderdagavond werd verzameld in Hotel van der Valk te Maastricht voor de jaarlijkse VFGN fietstocht. Dit keer zou het Limburgse Heuvellandschap beklommen worden met 17 fietsers.

Nadat Toon 's avonds aan Hennie Kuiper had uitgelegd in welke versnelling je het beste de Eyserbosweg kon fietsen, werd de volgende dag om 9u30 vertrokken voor een etappe van ruim 120km. Onder de leiding van Jorik de ritmeester was een prachtig parcours uitgestipeld, zodanig dat iedereen zijn ei kwijt kon en zijn zweetdruppel neer kon leggen.

Na een vlakke aanloop werd na een kilometer of twaalf voor het eerst teruggeschakeld. De eerste klim werd door allen in rap tempo beklommen. Zo reden we door het Limburgs landschap ons buurland België in. Hier merk je toch dat de Belgische regering jaren inactief bezig is geweest, want de wegen lagen er nog altijd matig bij met vele gaten. Dit mocht echter de pret niet drukken. Naarmate de kilometers vorderden werd het peloton steeds enthousiaster. Met vrouw op kop ging het pas echt hard omhoog! Er moet wel genoemd worden dat Jorik absoluut het meeste kopwerk heeft verricht. Verder had hij goed weer georganiseerd, alleen de wind was ie vergeten uit te zetten. De regenbuien werden omzeild. Slechts enkelen waaronder Jan, Marie-Jose en van Bavel zijn zeiknat geworden.

Na 60 intense kilometers moesten de voorraden weer aangevuld worden. Dit deden we op de prachtige Amerikaanse begraafplaats Henri-Chapelle. Het schitterende uitzicht gaf iedereen weer moed voor de volgende 60km. Hoewel het plan was om in twee groepen te rijden, bleek de mentaliteit van de gemiddelde VFGNner die van een doorzetter te zijn. Jong en oud gingen gezamenlijk verder, de wind en klimmend trotserend zonder enig geklaag waarvoor hulde! Zelfs de in de bosjes kolvende jonge moeder heeft nog een extra lus meegereden!

Na deze lus, was op 80-90km een kleine afsplitsing. 5 toppers van de groep zijn middels shortcut naar Maastricht gereden (toch nog zo'n 25km erbij!) waar het bier al klaarstond en de bitterballen besteld werden. Hier vielen de resterende 12 VFGNners na nog een paar extra klimmetjes te hebben gereden met hun neus dan ook middenin.

De sfeer zat er goed in. Tijdens de heerlijke maaltijd werd de jaarlijkse ledenvergadering gehouden met als eerste een ode aan wijlen Hans

Wijnen. Met dank aan Toon, die prachtige presentatie heeft gehouden over de beginselen van de VFGN met Hans als voorzitter, en het verloop van de club in de tijd. Dit alles werd geïllustreerd met video-opnames en foto's. De voorzitter had nog enkele belangrijke mededelingen waaronder de uiteindelijk goede afloop van Kilwa, het mogelijk verdwijnen van Toshiba als hoofdsponsor en de bestuurssamenstelling. Emma Paternotte zal Leon vervangen na zijn goede jaren van dienst. Leon bedankt! Hierna werden de financiën gepresenteerd en werden er spijkers met koppen geslagen mbt de komende tochten, in acht neming de uitslagen van de enquête 2011. Jorik presenteerde vervolgens het parcours van dag twee waarin we ongeveer alle Amstel Gold Klassiers zouden passeren. Dit tot groot genoegen van Eltjo, die tenminste niet voor niets tevoren goed getraind had!

Na voor enkelen nog een kleine Schnapps lag de volledige VFGN uiterlijk half een in bed, tussen de gouden kussens van "van der Valk".

Dag twee begon met groot ontbijt buffet. Wessel arriveerde 5 min voor vertrek, en sprong de WC in om zich nog om te kleden voor de tocht. Interessant was zijn unblinded RCT mbt het wel of niet scheren van de benen. Zijn linker been liep duidelijk voor op rechts. En, zoals hij zelf sprak: "de wind kroelt niet door mijn haar maar glijdt langs mijn been".

Op km 21 was een superkoffie met limburgse vlaai geregeld bij collega Jacques Maas en zijn partner Gilles. Onder genot van deze limburgse lekkernijen, vogelgekwetter uit de voliaire en een zonnetje hadden we een schitterend uitzicht op de Belgische heuvels. Hiermee werden we dan ook op en top voorbereid op de klassiekers die Jorik voor ons in petto had. Deze werden dan ook sprintend bedwongen, behalve dan de Keuteberg die werd vervangen voor de ruim 2km lange Sibbegrubbe. Van daar was t lekker doorrijden naar Maastricht waar de badkamers reeds klaarstonden. De meesten van ons zijn vies in de wagen gesprongen, maar een enkeling die nog een date had met zijn vrouw heeft heerlijk in het warme water kunnen poedelen.

Na een innig afscheid sprong iedereen in de auto om op tijd te zijn voor de aftrap van het Nederlandse elftal. Laten we hopen dat dit elftal eenzelfde mentaliteit heeft als de VFGNers in het Limburgse heuvellandschap hebben laten zien. De teamspirit was hoog!

Dank allemaal voor het enorm leuke weekend, t is zeker voor herhaling vatbaar!

Emma, Nico en Myrrith